

Az Ünnepi Könyvhét után

Az idei könyvhét során több helyen megfordultam, üzemekben és vidéki városokban, néphadseregünk egyik alakulatánál, iskolában. Azt tapasztaltam, hogy a könyvhét országsszerte mozgósította a kultúra, az irodalom iránt érdeklődők egész seregét. Aki figyelemmel kíséri kultúrforradalmunk tömegmozgalommá fejlődését, annak számára, ha nem is váratlan, mégis meglepő és megható volt az a fokozott figyelem, nagyarányú érdeklődés, amellyel dolgozóink az Ünnepi Könyvhét eseményeit, az előadásokat tartó írókat fogadták. Az újonnan megjelent könyvek hihetetlen gyorsasággal tűnnek el a könyvesboltokból.

A könyvhét másodnapján Pécsen jártam, de már akkor Móricz »A *boldog ember*« c. regényének egyetlen példánya sem volt kapható. A megnyitó előadást kétszer kellett megtartani a közönség követelésére. Egyszerre nem fért volna be a Nemzeti Színházba annyi ember, oly nagy volt az érdeklődés. A délután négyórás megnyitó előkészítésére, propagálására idő sem volt. Az utolsó pillanatban, a vasárnap reggeli helyi újságban hirdették csak meg, mégis zsúfolt volt a nézőtér. A dolgozók versengtek a jegyekért. A pécsi Nemzeti Színház előterében felállított könyvsátor könyvállományát többször kellett felfrissíteni a nagy kereslet miatt.

Hasonló lelkesedést tapasztaltam a budapesti üzemekben is. A Ganz Villanygyár és a Kistext kultúrtermei is tele voltak a megnyitó alkalmával, a dolgozók lelkes hangulata eddig soha nem látott, nem ismert érdeklődésüket fejezte ki. Mindkét helyen könyveket osztottak ki azok között a jól dolgozók között, akik szorgalmasan látogatták a könyvtárat, vagy rendszeresen gyarapították saját könyvtárukat. A beszélgetésekből kiderült, egyre több és több dolgozónak támad igénye arra, hogy otthon is legyen könyvtára.

Örömmel tapasztaltam, hogy az emberek sokat foglalkoznak az író és olvasó közötti kapcsolattal. Ennek a kapcsolatnak a helyes iránya feltétlenül jó hatással lesz irodalmunkra és az olvasómozgalomra. Íróink számára szép feladat az, hogy minél jobban kiszélesítsék ezt a mozgalmat, ráneveljék az olvasót arra, hogy amit elolvas, arról véleményt is mondjon, bíráljon és ezzel az író is segítse további munkájában.

A könyvhét nagy sikere azonban még nem hozta — hiszen nem is hozhatta — meg gyümölcsét. Aligha kétséges, hogy irodalmunk egészséges fejlődésének meggyorsításához nélkülözhetetlen szükség van ma már a közvélemény kialakítására. Íróink számára szép feladat, hogy segítsék, biztosítsák személyes és levélbeli kapcsolatokkal a még bátortalan, de nagyon gyorsan erősödő mozgalmat, hiszen az olvasók véleményéből, bírálatából nem egyszerűen csak könyvek hatását mérhetik le, hanem kultúrforradalmunk győzelmes előretörését is.

Lelkesítő és előrelendítő hangulat, a könyvek, az irodalom féltő, gondos szeretete — ez jellemezte a könyvhét ünnepnapjait. A hétköznapoknak már e lendület továbbvitelét, a tervek, szándékok valóráváltását kell hozniuk. Írók és könyvtárosok közös feladata, hogy ezt a lelkesedést és irodalomszeretetet ne hagyják lankadni, hanem azt úgy használják ki, hogy minél több jó könyvet adjanak az olvasók kezébe.

ACZEL TAMÁS